

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division av den 28 juli 2003 i målet mellan Fulcrum Electronics Ltd (i likvidation) och Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-355/03)

(2003/C 251/13)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division begär genom beslut av den 28 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 18 augusti 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Fulcrum Electronics Ltd (i likvidation) och Commissioners of Customs and Excise. Tolkningsfrågorna är identiska med de i mål C-354/03 (1).

(1) Se sida 6 i detta nummer av EGT.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 22 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-364/03)

(2003/C 251/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av G. Valero Jordana och M. Konstandinidis, båda rättstjänsten.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 13 i rådets direktiv 84/360/EEG (1) av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar genom att inte bestämma en politik och en strategi för anpassning av ång- och gasturbinanläggningarna vid elverket i Linoperamata Kritis till bästa tillgängliga teknik, samt

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det ovannämnda elverket hör utan tvekan till de i bilaga 1 i direktiv 84/360 angivna anläggningskategorierna och utgör en "befintlig anläggning" i den mening som avses i artikel 2.3 i direktivet. Republiken Grekland är följaktligen enligt artikel 13 i direktivet skyldig att genomföra en politik och en strategi som innefattar lämpliga åtgärder för att anpassa ifrågavarande anläggningar till bästa tillgängliga teknik. Som framgår av artikel 16 i direktivet har denna skyldighet ålegat Republiken Grekland sedan den 30 juni 1987, men denna stat har ännu inte bestämt någon lämplig politik och strategi.

(1) EGT L 188, av den 16 juli 1984, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 199).

Talan mot Republiken Grekland väckt den 27 augusti 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-370/03)

(2003/C 251/15)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 augusti 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Kanellopoulos, juridisk rådgivare vid statens rättsliga råd, med delgivningsadress Grekiska ambassaden, 27, rue Marie-Adelaide, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut 2003/481/EG till den del det avser avdelningen om belastning av medlemsstatens budget istället för garantisektionen vid EUGFJ med ett belopp om 14 272 278 drachmer (41 884,90 euro) som inte kan återbetalas av de grekiska myndigheterna

— fastställa att gemenskapen skall ta de ekonomiska följderna av att ovannämnda belopp inte kan återbetalas

Grunder och huvudargument

— Åsidosättande av ett väsentligt formkrav, eftersom Republiken Grekland aldrig fick tillfälle att yttra sig till kommissionen i enlighet med artikel 8.1 i förordning nr 1663/96.

- Åsidosättande/Felaktig tillämpning av artikel 8.2 i förordning nr 729/70, på grund av en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna för såvitt avser felaktigt fastställande av oegentligheter eller försummelser.
- Åsidosättande av en väsentlig formföreskrift på grund av bristfällig motivering (artikel 253 i EG-fördraget).

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 8 september 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-375/03)

(2003/C 251/16)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av W. Wils, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och genom att inte underrätta kommissionen om dessa,
- 2) förplikta Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet löpte ut den 10 augusti 2002.

⁽¹⁾ EGT L 203, 10.8.2000, s. 1.

Överklagande, ingivet den 10 september 2003 av Rafael Pérez Escolar, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 25 juni 2003 i mål T-41/01: Rafael Pérez Escolar mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-379/03 P)

(2003/C 251/17)

Rafael Pérez Escolar har den 10 september 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 25 juni 2003 i mål T-41/01: Rafael Pérez Escolar mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Fernando Moreno Pardo.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- Uppta förevarande begäran och därtill fogade kopior och bilagor till sakprövning, och efter behörig prövning bifalla förevarande talan och upphäva förstainstansrättens beslut av den 25 juni 2003 samt slå fast att kommissionen har underlåtit att fatta något som helst beslut med avseende på de invändningar som mitt ombud framförde den 23 februari 1999 angående de statliga stöd som spanska myndigheter beviljat Banco Español de Crédito, S.A. och Banco Santander S.A.
- I andra hand, och för det fall domstolen finner att den inte kan pröva målet, återförvisa detta till förstainstansrätten för att denna skall pröva målet i sak.
- Under alla förhållanden förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta samtliga rättegångskostnader i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att klaganden inte hade behörighet att väcka talan mot kommissionen för att denna underlåtit att fatta beslut med avseende på den anförda invändningen. Förstainstansrätten fann nämligen att kriterierna för behörighet inom ramen för en talan avseende underlåtenhet enligt artikel 232 EG sammanfaller med de kriterier som uttryckligen anges i artikel 230 EG. Denna ytterst